

404. Kamoda-raga:

*aju ki mangala abhireka sobhamaya
radhika ratana-simhasane bilasaya*

*jini' kancasona-rupa jhalamala kare
mukha-cande kata na candera mada hare*

*nirupama nayana-cahani-caru-sobha
prati anga-balani bhubana-mana-lobha*

*keba na a-ise e na sobha nirakhite
phira-ite nare ankhi bareka cahite*

*jaya jaya dhvani sabe kare cari pase
biyapre badyera dhvani e bhumi akase*

*nace kata sadhe loka lekha na-i tara
dadhi dudha haladi chadaya bhare tara*

*upajaye parama kautuka tile tile
e hena anande kari hiya na uthale*

*a-ila yacaka yata toraye labhaya
bhubana bharila yase narahari gaya*

Kokia palanki ir šlovinga šiandien abhišeka. Sėdėdama ant savo brangakmeniais puoštos siū hāsanos Śrī Rādhika atrodo nuostabi ir šlovinga.

Jos spindintis pavidalas nugali ką tik išlietą auksą. Jos veido mėnulis atima išdidumą iš daugelio mėnulių!

Jos maloningo žvilgsnio žavesys yra neprilygstamas. Kiekviena jos kūno dalis sužavi viso pasaulio širdis.

Kas gali nežiūrėti į jos nuostabų grožį? Kartą į ją pažvelgus, neįmanoma nusukti akių šalin.

Visomis keturiomis kryptimis visi šaukia: „Jaya! Jaya!“ Instrumentų muzika pripildė ir žemę ir dangų.

Kiek daug žmonių šoka? Aš negaliu suskaičiuoti. Žmonės mėto jogurtą, pieną ir ciberžolę.

Kiekvieną akimirką gimsta vis didesnė ir didesnė palaima. Palaima jau užlieja kiekvieno žmogaus širdį.

Visi, kurie prašo palaiminimų, yra patenkinami. Pasauliai prisipildė Śrī Rādhikos šlovės. Taip dainuoja Narahari dasa.

412. Kamoda-raga:

*aju ki mangala-abhireka subha-krane
bilasaye radhika ratana-simhasane*

*dekha dekha o na rupa nayana bhariya
kun bidhi niramila ki madhuri diya*

*kanaka-kamini-dama rupa ki upama
candera garaba hare o-mukha-candrama*

*ki madhura madhura madhura madu hasi
bariraye sada-i amiya rasi rasi*

*bhubana-mohana-mana-mohana cahani
nayana nichani mina khanjana harini*

*jagat andhara kare kala-kesa-chata
bijuri-sikhare yena jaladera ghata*

*adhara-parase nasa besara su-bhanti
bhuru bhujangini ki e bhramera panti*

*madana muruche heri' cikurera abha
kanaka-manala jini' bhuja-yuga-sobha*

*jhalake anguri-guli campara kalika
ranga kara-tala nakhe phutila mallika*

*ki madhura gribara bhangima bakra pina
magapati nindi maja-khani ati krina*

nirupama lalita nitamba parisara

ulata kadali uru parama sundara

*carana-kamala-tale aruna-udaya
narahari-hiyara majhare bilasaya*

Dabar, atėjus tinkamai akimirkai, prasidėjo palankioji abhišekos ceremonija. Sėdėdama ant savo simhasanos Śrī Rādhika atrodo nuostabi, šlovinga.

Pažvelk! Pažvelk! Pripildyki akis šlovingos formos žavesiu! Koks gi saldumas glūdi šitame pavidale!

O kokios gražios jos auksaspalvės draugės? Jos veido mėnuo atima mėnulio, švytinčio danguj, puikybę.

O koks saldžių saldžiausiasis saldumas švelnioj jos šypsenoj, kuri visad užlieja vis naujomis nektaro srovėmis.

Žavingas josios žvilgsnis sužavi visų pasaulių širdis. Net stirnos, žuvys ir khandžanos paukščiai garbina išdykusias ir neramias akis.

Juodi plaukai jos - kaip aklina tamsa, užpildanti pasaulius. Jos veidas ir plaukai juodi kaip debesys akinantis kaip žaibo blyksnis.

Jos nosies blizgantis papuošalas veik liečia lūpas. Jos antakiai - gyvatės juodos arba juodųjų bičių eilės.

Išvydęs Rādhikos plaukų puikumą Kāmadeva susijaudinęs be žado krito. Śrī Rādhikos rankų žavumas nugali auksinių lotosų stiebus.

Jos pirštai – spindintys čampakos pumpurai. Rausvi pirštų nagai lyg išsiskleidę mallikos žiedai.

Koksai žavus grakštus jos kaklas ir jos pilnos krūtys! Liemuo grakštesnis ir už liūto juosmenį.

Jos grakštūs klubai nepranokstami, o jos subtilios meilios šlaunys – lyg apversti bananų medžiai.

Rausvas saulėtekis ant jos lotosinių pėdų, spindi Narahari daso širdyje.

*ahe śrīnivāsa dekho e 'rāvala' grāma,᳚
etha v᳚ abhānura vasatī anupāma*

*śrī rādhikā prakā a hoilā eikhāne,᳚
yāhāra prakā e sukha vyāpilo bhuvane*

*āji ki ānanda v᳚ abhānura mandire,᳚
janmilā rādhikā devī k᳚ ttikā udare*

*diśā daśa ālo kore rūpera cha āya,᳚
ye dekhe bāreka tāra tāpa dūre yāya*

*sukomala tanu jini kanaka labanī,᳚
āhā mari! kibā prati a᳚ gera balanī*

*jananī janaka dh᳚ ti dharite nā pāre,᳚
koto sādhe cā᳚ da mukha dekhe bāre bāre*

*jaya jaya kalarave bharilo bhuvana,ꣳ
gāoye maꣳ gala gīta gopanarī-gaꣳ a*

*bājaye vividha vādya parama rasāla,ꣳ
nācaye sakala loka, bole bhālo bhālo*

*dadhi dudha haldi aꣳ gane chaꣳ āiyā,ꣳ
hāsāye hāsāya koto bhaꣳ gī prakāśiyā*

*vipra vandī-gaꣳ e dāna kore nānā bhāti;
dekhi ghanaśyāma onā rāꣳ ga sukhe māti*

„Tik pažvelk, Śrīnivasa, į kaimą vardu Ravala! Čia yra neprilygstama Maharajo Vrišabhanu buveinė.

Būtent čia apsireiškė Śrī Rādhika ir palaima pripildė visą pasaulį.

Kokia palaima čia, Vrišabhanu namuose – šiandien Rādhika devi apsireiškė iš Kirtidos įsčių!
Jos kūno spindesys apšviečia visas dešimt pasaulio krypčių, atima sielvartą iš visų, kurie bent kartą jį pamato.

Jos švelnus kūnas spindi skaisčiau nei auksas. O Dieve! Tik pažvelkit į kiekvienos jos kūno dalies grakštumą!

Jos motina ir tėvas negalėjo nusiraminti, jie vėl ir vėl su nekantrumu žvelgė į jos mėnuliu spindintį veidą.

Šūksniai 'jaya! jaya!' pripildė visą pasaulį, o piemenų moterys dainavo palankias dainas.

Labai skoningai grojo įvairūs muzikiniai instrumentai ir visi žmonės šokdami kalbėjo: „Labai gerai! Bravo!“

Svaitydamiesi kieme vienas į kitą jogurtu, pienu ir haldi jie kvatojo, juokavo ir rodė gausybę gestų.

Didžiulė labdara buvo išdalinta brāhmanams ir poetams, o Ghanašyama, tai regėdamas, išprotėjo nuo palaimos.“

*anande vibhora, suramuni nara, □
praśa □ sīta kīrtidāra □
garbha rūpa khani, mājhāre ye ma □ ī □
rādhā nāme camatkāra*

*yethā āvirbhūta, ho'ye sukhāpluta, □
korechena carācara □
rāvala nāmaka, gopa gopī dhenu, □
suve □ □ ita manohara*

*v □ □ abhānu pura, prati sumadhura, □
pīriti pravāha rāśī □
e h □ daya mājhe, sadā yeno rāje, □
rahibo se rase bhāsi*

Kupini palaimos pusdieviai, išminčiai ir kiti žmonės šlovina Kirtidā. Jos įsčios yra brangakmenių kasykla, iš kurių pasirodė šis stulbinantis brangakmenis vardu Rādhā.

Jos apsireiškimas panardino džiaugsmę visas judančias ir nejudančias būtybes. Ši žavinga

vieta vadinasi Rāvala. Joje gyvena daug piemenų, piemenaičių ir karvių.

Šis Vrišabhanu miestas sukelia labai stiprią saldžios meilės srovę. Lai ji užvaldo mano širdį, kad visuomet galėčiau joje plaukti.